

# Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. V.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 15 NOVEMBER 1904.

No. 11.

## Skördepsalm.

Mel.: Sv. ps. 199.

Nu ha vi bärgat årets skörd,  
en rik och ymnig gröda.  
Vår bön är af vår Fader hörd,  
han lönat har vår möda.  
O, må vi alla en och hvar  
hans godhet aldrig glömma  
och med all trohet alla da'r  
hans ord i hjärtat gömma!

Då skola våra tegar än  
allt framgent skördar bära;  
om vi som barn för himmelen  
Guds namn städs vilja ära,  
och så till vårt och nästans väl  
hans gåfvor rätt använda;  
vid dagens slut skall då vår själ  
i frid till honom lända.

Ty lifvet varar blott en dag,  
och Gud förstår vår längtan,  
vi näras efter Guds behag  
af Jesu kärleks trängtan;  
men hemma, hemma hos vår Gud  
få vi med helig tunga  
med änglar blanda lofvets ljud  
och pris och ära sjunga.

Så tacka Gud, den gode Far,  
du Herrens folk på jorden,  
för all den nåd, du njutit har,  
men glöm ej bort de orden,  
att utan Guds välsignelse  
du intet själf kan göra;  
men lär dig på hans kärlek se:  
det skall din lofsång föra.

Då skall han dina händers verk  
välsigna och formera  
samt göra dig båd' stor och stark  
och lära dig alltmera  
att älska honom öfver allt  
och städs hans vilja göra  
med lefnad såsom han befällt;  
han skall dig sist hemföra.

Ledstjärnan.

## För tacksägelsedagen.

Höjen jubel till Herren, alla län-  
der! Tjånen Herren med glädje,  
kommen inför hans ansikte med  
fröjderop! Förnimmen, att Herren  
är Gud. Han har gjort oss, och icke  
vi själfva, till sitt folk och till får i  
sin hjord. Gån in i hans portar  
med tacksägelse, i hans gårdar med  
lof; tacken honom, lofven hans  
namn! Ty Herren är god, hans nåd  
varar evinnerligen och hans trofast-  
het från släkte till släkte. Dav. ps.  
100.

Gud manar oss i sitt ord att tacka  
honom. Vårt lands öfverhet pålju-  
der ärligen en tacksägelsedag, då vi  
böra "afstå från våra alldagliga värf  
och samlas i våra gudstjänsthus el-  
ler våra hem för att af hjärtat offra  
tacksägelse till allsmäktig Gud för  
de välsignelser, han beskärt oss." Vid  
tanken på Guds oändliga godhet och  
nåd manar oss äfven vårt eget hjärta  
till tack och lof. För Guds folk är  
det ljufvigt att hörsamma alla dessa  
manningar. Det är för detta folk  
kärt och ett lifsbhof att dagligen  
prisa Gud.

För hvad hafva vi att tacka? För  
allt! För hvad Gud i sig själf är  
såsom den allsmäktige skaparen och  
uppehållaren af allt, förtjänar han  
vårt hjärtas tack. Gud har skapat  
oss och utrustat oss med underbara  
gåfvor och krafter. "Jag tackar dig  
därför, att jag underligen gjord är",  
säger David. Gud förser oss dagli-  
gen och rikligen med allt, hvad vi  
till lifvets uppehälle och nödortft be-  
höfva; han gifver framgång åt våra  
händers arbete; han låter jorden  
frambringa sin gröda till männi-  
skans behof; han skänker framgång  
åt handel och näringar; han bevarar  
från krig, hungersnöd och farsoter;  
han gifver hälsa och lefnadsglädje;  
skulle vi icke tacka honom för allt  
detta! Äfven bittra erfarenheter,  
sjukdom, lidande, förluster, präf-  
ningar och sådant mer, som det be-  
hagar Gud tillskicka de sina, bör  
mana dem till tacksamhet mot ho-  
nom, ty "för dem, som hafva Gud  
kär, samverkar *allt* till det bästa." Och sedan, det största af alla tack-  
sägelseämnen för Guds folk: Guds  
nåd uppenbarad med frälsning för  
alla i Kristus Jesus. "Så älskade  
Gud världen, att han utgaf sin en-  
födde Son, på det att hvar och en  
som tror på honom icke må förgås,  
utan hafva evigt lif." Och med Je-  
sus vill Gud gifva oss allt: synder-  
nas förlåtelse, nåd att kunna dagli-  
gen vandra i Jesu efterföljd, kraft  
att kunna öfvervinna frestelserna,  
lefvande trosvissnet, saligt hopp,  
"rättfärdighet, frid och fröjd i

den Helige, Ande." Så har Guds  
folk de heliga nådens medel: ordet  
och sakramenten, genom hvilka det  
är de blifva delaktiga af alla dessa  
andliga välsignelse. O, huru mycket  
vi hafva att tacka Gud för!

Så låtom oss då höja jubel till  
Herren, gå in i hans portar med  
tacksägelse, och göra detta icke med  
munnen allenast utan af hjärtat,  
och låta hela vårt lif vara en enda  
obruten kedja af tacksägelse till vårt  
lifs Gud. Så skall Guds välsignelse  
ännu rikligare beskäras oss.

"Tacken Herren i hans portar,  
lofven honom i hans gård;  
kommen hit från alla orter,  
prisen den om oss har värd,  
ty han är fast, god och blid,  
håller tro i evig tid."

## Den störste i himmelriket.

Det är ej blott det sanna trosli-  
vets ädla drag, utan äfven den  
mänskliga skröpligheten, som uppen-  
barar sig hos Jesu lärjungar. Äfven  
de voro barn af sin tid. De togo in-  
tryck af sin omgivning och gifvo  
uttryck åt sina känslor. Ehuru högt  
benådade och i åtnjutande af den  
outsägligt stora nådesförmånen att  
dagligen få vandra i Jesu personliga  
sällskap, visa de sig dock vara arma  
syndare, svaga och ofullkomliga  
barn. Under allt detta framträder  
dock hos dem det rätta lärjungasin-  
net, då de gå till Herren Jesus med  
sina bekymmer och i barnslig enfald  
anförtro åt honom sina dåraktiga  
spösmål. I detta visa de det rätta  
barnasinnet art och beskaffenhet. O,  
att äfven vi hade lärt denna ädla  
konst att gå till Jesus med allt, som  
oroar sinnet och bekvämmer hjärtat!  
Hvilken sjulens stillhet, trosfrimö-  
dighet och hjärtefrid vi därigenom  
skulle vinna!

Känna vi oss själfva, så kunna vi  
ej tänka hårdt om lärjungarna för  
deras fråga: "Hvilken är väl störst  
i himmelriket?" Matt. 18: 1. Åt-  
skilliga orsaker förefunnos, som  
väckt denna fråga hos dem. Deras  
kunskap om Guds rike var ännu  
mindre klar. På jorden märkte de

idel rangskillnad och sägo, hur man äflades efter äreplatser. Det erkännande, som särskildt Petrus strax förut erhållit af Herren, var åtminstone ägnadt att väcka deras undran. I deras egna hjärtan fanns ännu det lätt antändbara fnöske, som heter högmot; de voro föremål för djävlens försåt och list, för världens förförelse och den gamla människans, det egna hjärtefördärfvets ondskas. De voro i fara, men i farans stund gingo de till Jesus, till honom, som kan hjälpa i frestelsens stund och kan bota det onda. Med all vår förmenta upplysning och förmånen af ej blott lärjungarnas utan alla andra trosvitnets erfarenhet bära vi oss alls icke bättre åt, än lärjungarna gjorde. Vår dårskap framträder dag efter dag i tankar, ord och handling. Lyckliga vi, om vi med allt detta gå till Jesus och af honom mottaga nåd och förlåtelse, undervisning, ledning och råd!

Det sätt, på hvilket Jesus bemötte sina lärjungar, är högst underbart. Han drifver ej bort dem med hårda bestraffningar, han ej ens förebrår dem för deras dårskap; men han undervisar dem. Mästaren känner sina lärjungar, han skådar igenom hjärtefördärfvets innersta djup och vet både det rätta botemedlet mot hjärtats högmot och sättet, huru detta skall bäst användas. Till svar på frågan: "Hvilken är väl störst i himmelriket?" kallar han till sig ett barn och säger: "Utan att I omvänden eder och varden såsom barnen, skolen I alls icke inkomma i himmelriket. Hvilken som nu så ödmjukar sig som detta barn, han är den störste i himmelriket."

Gud gifve oss nåd att rätt påakta och behjarta detta Jesu svar till sina lärjungar, ty det gäller oss lika mycket som dem. Medan vi i vår fåkunnighet länka på och ällas efter att blifva stora och märkvärdiga i Guds rike, löpa vi fara att gå miste om vår frälsning. O, hvilket bråddjup det andliga högmotet kan störta en Jesu lärjunge uti! Gud förbarme sig öfver oss! Här gäller bättring och intet annat än bättring inför Gud. "Utan I omvänden eder," säger Jesus; och där den kristliga erfarenheten motsvarar detta "omvänden eder", heter det: "Jag förgäter det tillrygga är, jag räknar det allt såsom förlust mot det öfverträffande i min Herres Jesu Kristi kunskap." Vägen till Guds rike är en själförnekelsens väg. På densamma blir

man ej rik utan fattig i sin egen ande och ej stor utan liten i sina egna ögon. Våra egna verk, äfven de, som vi af nåd fått vara med om att utföra, få ej intaga och tjusa sinnet; vi äro och förblifva blott onyttiga tjänare. Våra egna erfarenheter, hvilka underbara vittnesbörd de än äro på Guds nåd, få ej tillfredsställa hjärtat, utan mana oss framåt till ett ännu innerligare "sträckande mot det, som är framföre." Guds och Jesu Kristi kärlek blir det enda fröjdesämnet, värdt att beprisa. Vi äro alltid benägna att gripa efter det tillfälliga, hvad vi på vägen erfara m. m., då vi borde blott tacka Herren för hvad vi dagligen få mottaga och röna, men ständigt hålla ögat på målet, att Kristus får vara stor för hjärtat och vi blott vara hans nådebarn.

I Guds rike är den minste den störste. Den som vill blifva stor, han blifve barn. Det ödmjuka, enfaldiga barnasinet är kristendomens gyllene klenod, dess äkta pärla, som strålar så klar både i tiden och evigheten. Det ödmjuka barnasinet förhäfver sig ej öfver andra, det ser ej efter företräden framför andra, utan gläds öfver hvad det dagligen får. Det är lättörtdt och känsligt för den minsta bestraffning och längtar efter moderns armar. Dess leksaker må för en tid vara aldrig så intressanta, snart glömmes det dock allt och skyndar i moderns famn. Där sitter det så förnöjdt, så tryggt och tillfreds, som om ingen fara funnes och intet högre vore att eftersträfvat. Den som vill blifva stor, han blifve barn, den himmelske Faderns barn, som i allt beror af honom, äger sin trygghet och sitt hopp, sin glädje och sitt allt i honom. Gud gifve oss allt mer af detta barnasinet!

Så sök då allenast hos Kristus din ro,  
ty där är du trygg för all fara.  
Blif liten, blif barn, blif enfaldig  
och tro,  
blif *en* af de syndares skara,  
som endast vill frälsas af nåden!

#### Till Columbia-konf:ns pastorer och församlingar.

Jesu frid!

Detta är ett öppet bref. Det är icke ett tiggarbref, utan blott en påminnelse om våra plikter, ja våra gemensamma plikter mot vårt samfund och vår konferens. Att få deltaga i Guds rikes verksamhet är ju ej blott en plikt, det är ock en för-

mån. Skönt är det, när vi äro på vår plats vid gudstjänster och bönemöten och deltaga i söndagsskol- och annan verksamhet i församlingarna, men om våra missionärer skola få något att lefva af, om vårt gemensamma läroverk och våra andra inrättningar skola kunna bära sig, så måste vi försöka att efterkomma våra kyrkomötens beslut.

Missionsstyrelsen i vår konferens har fått sig ålagt att hjälpa fyra af våra pastorat med flera hundra dollars hvardera att löna sina lärare. Konferensen har, som vi alla veta, beslutat att "begära af sina församlingar en summa mötsvarande 50 cents per kommunikant för sin mission och uppmanar alla sina församlingar att efterkomma detta beslut." Om vi nu af en eller annan orsak försumma eller uraktlåta att "efterkomma detta beslut", så går konferensens kassa i stor skuld nästa år, eller ock måste vi afskeda en eller flera af våra missionärer. Vi vilja väl icke någotdera. Herren hjälpe oss och gifve oss ett sådant hjärta och sinne, att det ej måtte ske. Må vi få lust till att gifva Herren något litet, han, som gifvit oss så mycket och uppoffrat så mycket för oss. Låt oss alla försöka att till konferensens kassör, past. G. A. Anderson, Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4, innan årets slut insända våra 50-centare, på det att vi ej må komma i skuld till denna för vår tillvaro och utveckling så viktiga kassa.

Om vi öppna referatet öfver vårt senaste synodalmöte på sidan 147, så finna vi rubriken: "Kollekter och insamlingar, bestämda af synoden." Någon i våra små församlingar torde genast säga: "Skulle vi efterkomma alla dessa beslut, så skulle allt, som vi kunde samla gå åt därför." Ja, kanske det är sant. Men jag undrar, om vi icke gärna skulle vilja ha samma betyg af Jesus, som Maria fick: "Hvad hon kunde, det gjorde hon." Kan han gifva oss det betyget? Bär vårt samvete oss vittnesbörd inför hjärterannsakaren, att vi halva gjort hvad vi kunnat? Herren uttalar en svar dom i Jeremias 48: 10 öfver "den som utför Herrens uppdrag försumligt." Men han älskar en glad gifvare, och han välsignar dem, som med lust och af kärlek deltaga i hans verk.

Blir det oss omöjligt att upptaga alla kollekterna och insamlingarna, så låtom oss åtminstone försöka att insända "tre (3) cents per kommunikant för synodens kassa" till kassören past. Carl J. Bengston, Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., samt tio (10) cents per kommunikant för vårt gemensamma läroverk i Rock Island till kassören mr. A. G. Anderson, A. B. C., Rock Island, Ill. När anvisningar köpas, bör man få dem utfärdade i dessa kassörers namn, men sedan sända dessa anvisningar till vår kassör, pastor Anderson, på det att församlingarna måtte få kredit i konferen-

sens räkenskaper för sina bidrag. Så sänder vår kassör anvisningarna till vederbörande.

Må vi ock så långt görligt är försöka göra hvad vi kunna för vårt samfunds öfriga viktiga verksamhetsgrenar. Jag skall icke nämna någon af dem. Vi finna dem ju alla namngifna på sidorna 147 och 148 i synodens referat öfver mötet i Landsborg, Kansas.

Dyre bröder och vänner i Columbia-konferensen! Tagen ej till miss-tycke att jag skrivit dessa rader. Jag beklagar, att det ej skett förr, och beder om ursäkt därför. Vi behöfva en liten påstötning ibland, ty det händer ofta, att det går lättare att göra dessa insamlingar, sedan man fått en sådan. Och nu vilja vi till sist se på det Guds ord, som vi finna i 1 Kor. 15: 58: "Därför, mina älskade bröder, varen fasta, orubbliga, öfverflödande i Herrens verk alltid, vetande att edert arbete icke är fåfängt i Herren."

Eder ringe tjänare,

MARTIN L. LARSON.

### Georg Mullers vittnesbörd och erfarenheter.

Spridda drag ur hans skrifter.

Forts. fr. föreg. nr.

#### Hjälp åt behöfvande bröder.

1863. — Året var nära sitt slut, och då jag genomgick räkenskaperna, var det min önskan att ännu en gång söka göra allt, hvad jag kunde, för att sända hjälp åt behöfvande bröder, arbetande för evangelium. Jag genomgick därför listan på dem, jag nyss ej kunnat sända något, och fann att den totalsumma, som erfordrades, var 476 pd. st., och jag hade endast 280 i den för dessa bröder afsedda kassan; dock var jag tacksam däröfver. Sedan jag som dagens sista arbete utskrifvit en check på detta belopp, var den vanliga bönestunden inne, då jag plögade dagligen framlägga för Gud många ting att utbedja mig; jag framlade då äfven dessa evangelii predikanter sak och bönföll hos Herren, att han äfven nu ville gifva mig en större penningesumma för dem, emedan året höll på att afslutas. Sedan detta skett, gick jag hem klockan nio på aftonen och fann, att mycket långt ifrån kommit 100 pd. för missionen, 100 pd. att disponera efter behof och 5 pd. åt mig själf. Jag tog därför hela de 200 pd. för missionen och ägde så i min hand 480 pd., alltså mer än den felande summan, 476 pd., som jag önskat mig för bröderna. De, som kända välsignelsen af verklig förtröstan till Gud, och huru det är att få hjälp af honom, likasom i detta fall, som svar på bön, skola förstå den andliga glädje jag kände, då jag erhöll denna donation, som ej blott var ett svar på bön, utan en stor fröjd för mig, då därigenom många af Kristi trogna arbetare skulle tillskyndas stor glädje.

#### Mr Mullers missionsresor.

År 1875 begynte mr Muller, vid sjuttio års ålder, göra missionsresor, och under de följande tjugu åren predikade han för mer än 3 millioner människor i fyrtiotva af världens länder. Härom säger han: Den åttonde aug. 1882 begynte vår nionde missionsresa. Den första ort, där jag predikade, var i Weymouth, där jag talade offentligt fyra gånger. Därifrån reste vi öfver Calais och Brussell till Dusseldorf vid Rhen, där jag för sex år sedan predikade många gånger. Nu talade jag där åtta gånger. Jag vill för mina läsares uppmuntran berätta följande omständighet från besöket i Dusseldorf. Under vår första vistelse i denna stad år 1876 kom en dag en gudfruktig stadsmissionär till mig, mycket bekymrad, emedan han hade sex söner, för hvilkas omvändelse han många år bedit; men ännu förblefvo de likgiltiga för sina själar. Han bad mig säga, hvad han borde göra. Mitt svar var: *fortsätt* att bedja för edra söner och *vänta* svar på er bön, och ni skall få prisa Gud. Nu, då jag efter sex år kom dit tillbaka, besökte mig denne dyre man åter, och sade sig vara förvånad öfver, att han ej förr insett hvad han bort göra. Han hade beslutat följa det råd, jag gaf honom, och ännu ifrigare använda bön. Tvenne månader efter det han förra gången varit hos mig, blefvo fem af hans sex söner omvända inom åtta dagar, och hafva dessa sex år vandrat på Herrens vägar, och han hade äfven hopp, att den sjätte begynte tänka på sin ställning till Gud. Mätte den troende läsaren härpå uppmuntras, om hans böner ej genast besvarats, och i stället för att upphöra bedja, se upp till Gud ännu allvarigare och *vänta* svar på sina böner.

#### Kristna i affärslivet.

1 jan. 1869. — En kristen affärsman skref till mig under förra hälften af 1868 och begärde mitt råd i enskilda svåra affärsföretag. Hans bref utvisade, att han hade en ärlig önskan att vandra på Herrens vägar och utföra sitt arbete till Guds ära; men hans ställning var af en mycket pröfvande natur. Jag skref därför till honom, att han skulle komma till Bristol, på det jag finge rådföra mig med honom. Han företog äfven den långa resan, och jag hade ett möte med honom, hvarunder jag lärde känna hans bekymmersamma affärsställning. Sedan vi talat ut, gaf jag honom nedanstående råd: 1) att han dag för dag skulle draga sig undan med sin troende hustru, på det de tillsammans skulle framlägga affärsbekymren för Gud i bön, och detta skulle de göra helst tvenne gånger dagligen; 2) att han skulle iakttaga, hur svaret på bönen skulle gifvas och vänta, och vänta att Gud skulle hjälpa honom; 3) att han borde undvika all affärslist, som t. ex. att utbjuda till salu två @ tre artiklar, satta

under inköpspris, blott för att tillnärma sig köpare, emedan det ingalunda passar en Herren Jesu lärjunge att vara bakslug; och att, om han gjorde så, han ej kunde påräkna Guds välsignelse; 4) rådde jag honom att vecka för vecka af sina inkomster aflägga en viss procent för Guds verk, antingen hans inkomst vore stor eller liten, och troget använda den summan för Herren. 5) Slutligen bad jag honom månad efter månad låta mig veta, huru Herren handlade med honom. — Läsaren intresserar sig helt visst att höra, det Herren från den tiden behagade låta denne kristne broders affär gå framåt, så att hans omsättning från mars 1868 till mars 1869 utgjorde 9,138 pd. st. 13 sh. 5 pence, då den året förrut uppgick till 6,509 pd. 18 sh. 3 pence, alltså 2,528 pd. 15 sh. 2 pence mera detta år. Då han sände mig 10 pd. för barnhemmen, skref han äfven, att han under det gångna året kunnat aflägga 123 pd. 13 sh. 3 pence för Guds verk eller de fattigas behof. — Jag har så noga omtalat ofvanstående, emedan kristna affärsmän möjligen kunna hafva godt däraf.

#### Barnhemmen n:r 2 och 3.

12 mars 1862. — "Det var i nov. 1850 den tanken begynte röra sig i mitt sinne, huru jag skulle vidga barnhemmet, så att det från 300 kunde upptaga 1,000 @ 1,150 barn. I juni 1851 blef denna min afsikt känd, sedan jag behållit tanken för mig själf mer än sju månader, dag för dag bedjande härom. Från slutet af november 1850 intill den 12 mars 1862 har ingen enda dag förflutit, utan att denna utvidgning af hemmen framburits i bön för Gud och vanligen mer än en gång dagligen. Men först nu på denna dag var barnhemmet n:r 2 så långt framskrivet, att det kunde öppnas. Märk, dyre läsare, huru länge det kan räcka, förrän ett fullt svar kommer på våra böner, äfven sedan tusen och tio tusen böner offrats. Ja, äfven om dessa böner varit en troende människas allvarliga bönerop, som uppsändts till Herrens ära. Ty detta gjorde jag genom Guds nåd, utan minsta tvivel eller halfhjärtenhet, under mer än elfva år, innan det fulla svaret kom. Dock sökte jag i denna sak endast Herrens ära."

#### Bön om medhjälpare, tre gånger dagligen.

"Likasom då huset n:r 2 byggdes, så skedde äfven med det nya barnhemmet n:r 3; jag bad dagligen om erforderliga medhjälpare och biträden för de olika afdelningarna. Förrän ännu en sten var lagd, begynte jag bedja härom, och då byggnaden restes, fortsatte jag att dag för dag frambara denna sak för Gud med den vissa känslan att som i allt annat så skulle han ock med afseende å dessa enskildheter nådigt visa sig som vår hjälpare, då hela verket

afser hans ära. Slutligen nalkades den tid, då hemmet kunde öppnas och i och därmed den tid, då de ansökningar, som skriftligen under mer än tvenne års tid ingått, måste granskas, för anställandet af de olika medhjälpare, som erfordrades. Det blef emellertid nu klart, att oaktadt omkring 50 ansökningar gjorts, vissa platser ej kunde besättas, antingen emedan de personer, som sökt dem, voro gifta, eller vid granskning befunnos oanvändbara. Detta var intet ringa trosprof, ty dag efter dag hade jag i aratal bedt Gud hjälpa mig i detta afseende, som han gjort det, då hemmet n:r 2 inrättades; jag hade äfven fullt förlitat mig på Herrens hjälp. Och då hjälpen tycktes behöfvas bäst, brast den. Hvad skulle jag nu göra, käre läsare? Hade det varit att misströsta? Att säga: det tjänar till intet att bedja? Ingalunda. Jag gjorde motsatsen. Jag tackade Gud för all den hjälp han gifvit mig till hela denna utvidgning och för det han hjälpt mig att öfvervinna så många stora svårigheter, och för de medhjälpare han gifvit mig till hemmet n:r 2, och för dem jag redan fått till n:r 3. I stället för att misstro Gud såg jag detta dröjsmål af det fulla besvarandet af mina böner, i betydelsen af en trospröfning och beslöt att, i stället för en gång dagligen, med min kära maka, tala i bön till Gud om denna sak, hvilket vi gjort alla dagar dessa år, vi härefter skulle göra det *tre* gånger dagligen. Jag framlade äfven saken för hela vår stab af medarbetare och begärde deras samfälliga förböner. På detta sätt fortsatte jag nu omkring fyra månader att trenne gånger dagligen gå med detta behof till Gud och resultatet blef, att den ene medhjälparen gafs oss efter den andra, utan att hjälpen kom för sent, eller arbetet fick lida därpå: ej heller hindrades därigenom barnens intagande, och jag är fullt öfvertygad, att de få, vi ännu sakna, skola komma, när de *verkligen* behöfvas."

Forts.

Fr Facklan.

### Bref från Adolf.

Ås den 25 okt. 1904.

Broder Wilhelm!

Task för ditt sista. — Jo, du har rätt, jag var ute på resa. Jag reser gärna. Att resa är att lefva, säger tysken. Det ligger nog sanning däri. Då man reser får man gärna upplefva något. Att klättra i bergen och så nödgas insupa stora kvantiteter af den fina, rena bergsluften — hur lifvande det verkar på både kropp och själ! Att vara alldeles stilla länge med vidöppna ögon och låta dessa storartade vyer, detta naturens majestät göra fullt intryck — hur stämmande det verkar; den inre människan kommer i full harmoni; man mär så väl, helst i fullständig ensamhet — man kan då en stund

få höra hjärtats strängar genljuda af tack och lof, af bön och hopp och heliga uppsåt; alla missljud äro för tillfället dämpade till ohörbarhet. Man vill då med Petrus säga: "här är oss godt att vara."

En liten händelse måste jag berättat för dig. Bland annat därför att den var så egen. Jag har gjort bekantskap med minst ett hundra finnar. Jag har funnit dem vara på det hela taget ett präktigt folk. Utan undantag har jag funnit dem vänligt stämda mot mig och oss svenskar. Nu träffade jag en, som jag fattade särdeles tycke för. Men så råkade jag nämna den pågående russifieringen i Finland. Det borde jag kanske icke gjort. Det tog eld. "Det sprattlet försökte svensken först", menade han. "Dessutom beskattade han den stackars finnen obarnbartigt. Hvad skulle Finland ha varit i dag, om det varit under Sveriges väld?" Så där mycket förstod jag. Ju hetare han blef ju mindre svenska och engelska och ju mer finska talade han. Jag tviflar på att Ciceros tal mot Catalina voro så fulla af eld och lägor, som detta mot mig och Sverige. Att jag så där måste tuktas för mina ledersynder för 100 år sedan och mer, föreföll mig så löjligt, att jag knappast kunde styra smilbanden. Detta retade honom än värre. Hade ej sonen, en verklig gentleman, lugnat honom, så är det fråga om icke knvtnäfvorna fatt hjälpa mumpiskan att göra intryck på min hårda hud. I så fall hade jag nog kunnat hålla mig för skratt, ty han hade hårda knogar och väldiga armmuskler. Så småningom blef han lugn igen. Han sade till och med: "May be I am mistaken. He — med en vink åt sonen — knows more than I." Detta föreföll mig nästan rörande. Han var således icke oefterrättlig. Men han hade stark själfkänsla och varmt blod. Men hvarifrån detta nationalhat mot Sverige? Är det manne sant, att Ryssland betraktar Finland som en skiljemur mellan sig och Sverige, och att russifieringen af Finland har till sitt hufvudändamål att bortaga denna och att i russifieringen såsom ett viktigt moment ingår nationalhat mot Sverige? Lyckades Ryssland ingjuta i finska folket och hären en sådan bitterhet mot Sverige, som denne man ådagalade, så vore säkert Finland intet hinder i vägen för den stora björnen, när han funne tiden inne, att lägga labb på Sverige-Norge. Tvärt om: Finland skulle med stor förnöjelse börja hämndkrig mot Sverige till Rysslands fördel. Men skall Ryssland lyckas göra svensk-hatet allmänt i Finland? Sväriligen, tycker jag. Sonen vet mer än fadern, ser historien i ett sannare ljus.

Men hör du, nationalhat är en ohygglig sak. Vore det icke bättre, vi alla vore helt enkelt världsmedborgare. Då vore ju all anledning

till nationalhat och krig med dess gräsligheter borta. Sant, vi skulle då ej veta af patriotism heller. Men vore det icke skäl i detta fall att kasta ut barnet med badvattnet? Eller tror du det är möjligt att utrota nationalhat, utan att döda *fosterlandskärleken*? Eller skall detta alltid höra till de fromma önskingarna? I alla fall till det tusenåriga riket kommer?

Men hör du, är icke nationalhat i ett fall berättigadt? Det gifves ett *mörkrets rike*. Böra vi icke hata detta på fullt allvar? T. o. m. om spår och spillror därpå upptäckas i vår egen församling eller i eget hjärta, så böra de hatas och utrotas. Ack, att alla våra hjärtan brumme af helig nitölskan mot detta rike. Jesu hjärta brann så: "om någon förför en af dessa små, som tro på mig, honom vore det bättre att en kvarsten hängdes om hans hals och han sänktes i hafvets djup."

Ja, nu har jag *frågat*. Låt se om du är statsman nog att rätt och säkert svara på dessa frågor.

Din broder i Kristo

ADOLF.

### Missionsmöte.

Tacoma-distriktet af Columbia-konferensen höll missionsmöte i Everett, Wash., den 19 och 20 okt. 1904.

Enligt sin goda vana voro distriktets alla medlemmar närvarande i god tid. Detta var ett möte, på hvilket vi hade särskild orsak att glädjas öfver Guds nåd och under ibland oss. Men ingen glädje på jorden är oblandad. Församlingen var vakant, när hon skulle fira denna sin glädjefest. Kateket A. G. Sandell, som arbetat där några månader, har rest till Sverige. Han lofvade vara tillbaka i oktober, men har ej kommit och ej heller låtit höra af sig. Vår lilla församling i Everett har i sanning gjort storverk. På mindre än tre års tid har hon hyrt gudstjänstlokal, betalt löpande utgifter för ljus m. m., köpt en mycket välbelägen kyrkotomt, byggt en liten nätt kyrka och har till en liten del lönat sin lärare. Hon har nu en kyrkoegendom värd omkring \$3,000 och ändå ej mer än omkring \$700 skuld. Gud vare tack för hans stora nåd och hjälp, ty utan den hade det aldrig gått.

Men nu hålla vi på att komma alldeles af oss. Det var ju frågan om att skriva något om vårt missionsmöte i Everett. Men se, därpå hjärtat är fullt, därpå skrifver pennan. Jag har arbetat i, tänkt på och bedit för vår verksamhet i Everett nog för att känna mig mycket intresserad i huru det går där, om icke för andra orsakers skull.

Den lilla församlingen hade hvarken pastor eller pastorska att leda och råda sig, tills mötet skulle hållas och kyrkan invigas, men de kära

vännerna hade ändå varit mycket omtänksamma, när det gällt att ställa i ordning för mötet och festen. Den lilla nätta kyrkan var mycket smakfullt klädd med en vacker båge af grönt öfver altarringen, krukväxter, myrtnar, palmer och blommor. (Här torde det tillätas mig att bedja om ursäkt för att jag i brådskan, när referatet skrefs öfver vårt möte i Bellingham, glömde att nämna något om de sköna blommorna och särskildt den stora mängd af "sweet peas", som där så smakfullt prydde kyrkan. Tack, käre vänner i Bellingham). Sådana prydnader, sådana predikanter ur Guds sköna natur göra mycket för att förhöja våra annars sköna högtider, fester och gudstjänster.

Klockan 8 på aftonen den 19 var kyrkan väl fullsatt af åhörare. Kateket Hawkins' skicklighet vid orgel var äfven denna gång märkbar. Konferensens ordförande höll invigningstalet öfver 1 Mos. 28: 17 och ämnet: Guds heliga rum. Vid invigningsakten biträddes han af distriktets pastorer: Anderson, Frisk, Bergman och kateket Hawkins. Därefter talade pastor Frisk en liten stund på engelska öfver Luk. 19: 5. Till sist gjorde distriktets ordförande, pastor Anderson pålysning och sade några ord samt slutade med bön och välsignelsen. Så var denna sköna högtid slut, och alla gingo hem nöjda, glada och, jag hoppas, tacksamma till Gud, alla goda gälvors gifvare.

Den 20 kl. 3 e. m., samlades vi åter. Kateket Hawkins predikade först. Text: 1 Mos. 19: 16, 17. Ämne: Räddningen ur fördärfvet. Därefter talade pastor Anderson öfver orden: "Min hjälp kommer ifrån Herren." Ps. 121: 2.

På aftonen firades Herrens heliga nattvard. Dessa stunder äro så sköna för oss pastorer, ty vi få då vara med och mottaga Herrens lekamen och blod. Pastor Bergman höll skriftetalet. Hans text var Joh. 15: 5. Efter den heliga måltiden avslutats, gäfvos pastorerna Frisk och Larson och kateket Hawkins hvar sitt tänkespråk. Pastor Anderson gjorde pålysningar och avslutade med välsignelsen. Det var ju ej att vänta, att så många skulle vara närvarande den sista som den första aftonen. Herren välsigne oss alla, som hade förmånen att få vara med vid detta kära möte.

Den 20 på f. m. hade distriktets pastorer affärsmöte. Följande beslut fattades: 1. att nästa möte hållas i Tacoma någon gång före jul, om församlingen så vill; tiden får kyrkorådet bestämma; 2. att pastor Frisk i samråd med kyrkorådet uppsätter program; 3. att pastor Bergman leder diskussionen öfver ämnet: "Det fördolda lifvet med Kristus i Gud." Meningen var ock den, att vi då skola resa ut till Sunne-försam-

lingen på öarna och fira en eller två gudstjänster.

Sedan distriktets möte avslutats, höll konferensens missionsstyrelse session och rådgjorde om viktiga frågor rörande konferensens missionsverksamhet. Beslut fattades att kalla pastor V. N. Thoren i Spencer, Nebr., till pastor i Everett och Bothell. Mätte han antaga denna kallelse; det är vår önskan och bön.

MARTIN L. LARSON,  
distriktets sekreterare.

### Kyrkliga nyheter.

*Vancouver, B. C.* Vid extra stämman, som hölls den 17 okt., beslöts att inköpa en tomt vid hörnet af Princess street och Dunlevy avenue till kyrkotomt. Läget är vackert. Församlingen gläder sig i hoppet att snart kunna uppföra en kyrka å den nu inköpta egendomen.

Den 19 oktober afsonnade mrs Helena Winquist fridfullt i tron på sin Frälsare. Hon bekände frimodigt och med glädje, att Jesus Kristus var hennes enda tröst och frälsningsgrund samt längtade att få flytta hem. Hon var född i Kristinestad, Finland, den 3 aug. 1839, ankom till Vancouver 1902 och bodde under sin vistelse här hos dottrarna mrs Emil Peterson och mrs Ludvig Anderson, hvilka tillika med öfriga släktingar och vänner djupt sörja hennes bortgång. Begrafningen ägde rum den 22 okt. Frid öfver hennes minne.

Den fest, som under syföreningens auspicijer firades i hallen den 28 okt., var i allo lyckad. På programmet förekommo sänger af kören, sång af mrs Saurberg, deklamationer och sänger af söndagsskolbarnen, försäljning af frukter, afyttrande af ett silketäcke och serverande af förfriskningar. Neftovinsten från denna fest belöpte sig till något öfver \$100.

\* \* \*

*Från La Conner, Wash.* Bethsaida-församlingens ungdomsförening firade reformationsfest redan den 21 okt. för att få hjälp af Hawkins och Bergman på väg hem från missionsmötet i Everett. Men dödens ängel gör icke sällan ett streck i räkningen för oss. Hawkins måste hem på begrafning. Vi saknade honom mycket.

Festen var i alla fall rätt lyckad. Kyrkan var full af folk. Pastor Bergman höll en god reformationspredikan. Tack och hjärtligt välkommen åter. Programmet i sin helhet var godt. Det innehöll utom nämnda predikan kör-, duett- och solosång, en deklamation och ett kort tal på engelska. Efter programmet serverades frukt, nöter och konfekt. En kollekt på \$12 upptogs. Ungdomsföreningen förtjänar tack och lyckönskan med anledning af sin lyckade fest.

Äfven i år kom Bethsaida-församlingen ihåg sin pastors födelsedag. När han på e. m. ofvannämnda dag kom hem från Everett, syntes många skjutsar kring herdetjället. Han hälsades af nästan hela församlingen och än flera med hjärtliga lyckönsningar. En gäfva i kontanter (en dollar för hvarje år pastorn är gammal och några på köpet) framlämnades af mr G. Wersen, pastor Bergman talade och pastorn tackade — så godt han kunde. Gärna hade han velat tacka bättre, ty han *kände sig mycket* tacksam för kärleksbevisningen, rik och oförskyld. Mätte kärlekens Gud låta denna inbördes kärlek mellan pastor och församling lefva och växa till stor gemensam välsignelse!

Fredagen den 28 okt. höll församlingen extra stämman. Det beslutades att bygga stallar för kyrkobesökare. Arbetet har redan påbörjats. Så sannas ordet: "den rättfärdige är barmhärtig mot sitt ök." Medan Bethsaida-församlingens medlemmar inne i kyrkan fira Herrens sköna gudstjänst, så få nu deras hästar stå under tak — icke såsom hittills ute i regn och kyla.

*Astoria, Oregon.* Vår subskription för restaureringen af kyrkan går stadigt framåt, och det är att hoppas, att vi få nog genom subskription, så att vi ej behöfva gå i nägon skuld.

Dorkas-föreningen arbetar flitigt för en ny orgel. Fredagskvällen den 9 december håller den sin årliga försäljning och fest.

Om möjligt kommer församlingen i South Bend och den skandinaviska missionen i Chinook, Wash., att kalla studerande eller kateket vid nyåret.

GUSTAF E. RYDQVIST, pastor.

\* \* \*

*Spokane, Wash.* Förliden mars månad organiserade fru Jespersen en förening af små flickor, hvilka samlats hvarannan lördag e. m. i hem, dit de blifvit inbjudna. På sina möten ha de sysselsatt sig med att tillverka åtskilliga saker. Den 14 okt. hade denna förening försäljning af hvad den hunnit förfärdiga. Ett litet godt program utfördes först, sedan serverades förfriskningar under det försäljningen pågick. De små flickorna voro ganska väl belättna med tillställningen, som inbringade \$52.65.

Ungdomsföreningen har nyligen inköpt ett nytt piano, som nyttjas flitigt vid föreningens möten.

Söndagskvällen den 30 okt. firades reformationsfest. Kyrkan var till trängsel fylld med folk. Församlingens pastor höll reformationstal och vår stora sängkör, som nyligen bildats och står under den skicklige prof. Krantz' ledning, uppträdde då för första gången inför församlingen och sjöng tveque nummer ganska bra. Prof. Krantz sjöng äfven ett solonummer.

# Columbia.

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgivet den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.  
823 E. 5th St., Moscow, Idaho.

## Prenumerationspris:

För helt år i förskott ..... 50 cents  
" " " till Sverige ..... 65 "

## Observera!

Å den 1 tidningen eller omslaget fastklistrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen franflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

## Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor C. E. FRISK, sek., 511 So. 5th Street, Tacoma, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., och kassör, Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

## Pastoral förrättningar.

### VIGDA:

Af pastor Gustaf Bergman:

den 19 sept.: A. W. Erickson och Hilma I. Granlund, båda från Bellingham.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 8 okt.: Chas. Storm och Ida Klemetsa;

den 12 okt.: Arthur Seaborg och Christina Torwick.

Af pastor Martin L. Larson:

den 8 okt.: Carl Johan Hanson och Maria Carolina Ceder, båda från Seattle;

den 22 okt.: Matts H. Sandberg och Hanna Dahl, båda från Seattle;

samma dag: Oscar Steel och Sigrid Larson, båda från Seattle;

den 26 okt.: Jacob W. Yliranta och Amanda C. Kultalanti, båda från Franklin, Wash.

Af pastor J. Jespersion:

den 11 sept.: Henry Maki och Fannie Rahkola, båda från Spokane;

den 24 sept.: Sam H. Thornes och Clara Josephine Larson, båda från Spokane;

den 20 okt.: S. M. Siverson från Mica, Wash., och Ida Beata Larson från Rockford, Wash.

### DÖPTA:

Af pastor Gustaf Bergman:

den 14 aug.: Gladys Elvira, dotter till mr och mrs Ben Anderson;

den 18 sept.: Hulda Maria Ingeborg, dotter till Alfred och Emma Sampson;

den 16 okt.: Rudolph Laurentius, son till Axel och Alma Jerstedt;

den 30 okt.: Esther Linnea, dotter till John och Hanna Anderson, Ferndale;

samma dag: Minnie Alma Luciel, dotter till Aug. och Hedvig Falk, Ferndale;

samma dag: Venne Amalia, dotter till Charley och Johanna Blom, Ferndale.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 16 okt.: George Clarence, son till Frank V. och Christina Johnson i Portland, Ore.;

den 20 okt.: Alice Frances Josephine, dotter till Axel Herman och Josefina Johnson från Chinook, Wash.;

samma dag: Emil Martin, son till Conrad Emil och Maria Carlson från Chinook, Wash.;

den 22 okt.: August Gustav, son till Franz Albert och Helene H. L. Leidigkeit, medl. af den tysk-luth. kyrkan i Astoria;

samma dag: i kyrkan vid engelsk gudstjänst, James Francis, (indian) son till Francis och Clara Pearson.

Af pastor Martin L. Larson:

den 2 okt.: Fern Elizabeth Marie, dotter till mr och mrs Frank I. Barker, Seattle;

den 9 okt.: Elsie Victoria, dotter till mr och mrs John Jacobson, Port Blakeley, Wash.;

samma dag: Alice Linnea, dotter till mr och mrs Lars Larson, d:o;

samma dag: Agnes Eveline, dotter till mr och mrs Alfred Anderson, d:o;

samma dag: Agnes Viola, dotter till mr och mrs Carl Olson, d:o;

samma dag: Frank Ewald Half-ton, son till mr och mrs Frank Nelson, d:o;

den 11 okt.: Ewart Andrew, son till mr och mrs Andrew J. Erickson, Seattle;

den 15 okt.: Alvin Oscar Ernest, son till mr och mrs Nels A. Gundersen, Seattle (modern är medlem);

den 23 okt.: Lily Margaret, dotter till mr och mrs Victor Sander-son, Seattle;

den 25 okt.: Elsie Ethel och Ellis Ariow, dotter och son till mr och mrs Martin C. Larson, Bothell, Wash.;

den 26 okt.: Signe Irene, dotter till mr och mrs Victor Johnson, Getchell, Wash.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 16 okt.: Stella Maria, dotter till Justus och Aina Selen, North Bend, Ore.;

den 31 okt.: Ernest, Annie, Mier-tel och Ethel, barn till Gustaf och Johanna Johnson, South Slough, Coos co., Ore.

Af pastor J. Jespersion:

den 11 sept.: Florence Carolina, dotter till mr och mrs Albin Carl-son, Spokane;

samma dag: Verner Alvin Ernest, son till mr och mrs August Ander-son, Spokane;

den 22 sept.: Carl Vivian Lenore, son till mr och mrs Carl A. Martin-son, Mullan, Idaho;

samma dag: Svea Emilia Eurika, dotter till mr och mrs John Erikson, Mullan, Idaho;

samma dag: Carl Leonard, son till mr och mrs Carl Oscar Johnson, Mullan, Idaho;

den 9 okt.: Elmer Fredrick, son till mr och mrs Charles Palm, Spokane;

samma dag: Edith Mable Ethel, dotter till mr och mrs Charles Wet-ter, Spokane;

den 10 okt.: Lucia, Sampson och Emil, barn af mr och mrs Nicholas Rodius, Coeur d'Alene, Idaho.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 9 okt.: Theodore George, son till mr och mrs Geo. Saad, Troy;

den 23 okt.: Adolf Clifford Eu-gene, son till mr och mrs Peter Ol-son, Troy;

samma dag: Clarence Henry, son till mr och mrs John H. Anderson, Nora;

samma dag: Amy Evangeline, dotter till mr och mrs F. Beckman, Troy;

den 1 nov.: Wilma Hildegard, dotter till mr och mrs Conrad Peter-son, Moscow;

den 6 nov.: Alice Bunette, dotter till mr och mrs John Carlson, Mos-cow.

## JORDEFÄSTADE:

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 15 okt.: mrs L. Anderson, 33 år;

den 19 okt.: Anna Birch, yngsta barnet af Andrew Birch.

Af pastor Martin L. Larson:

den 30 okt.: Nels Nelson, Seattle, 41 år;

den 1 nov.: Carl Alfred Nelson, Everett, 27 år.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 25 okt.: Arthur Carlson, från Libby, Coos co., Ore.

## Kyrkliga nyheter.

*Bellingham, Wash.* Åtskilliga svenska familjer hafva nyligen inflyttat från de östra staterna. Vi hafva redan haft nöjet att göra bekantskap med mr Nordström och mr Danielson. Mr Nordström, tillika med hustru och två barn samt svärfadern mr Pearson, kom från Rhineland, Wis. Mr Danielson, med hustru och fyra barn, kom från Ironwood, Mich. En annan svensk familj har kommit från San Francis-co., Cal. Mer och mer drages vårt svenska folk åt dessa trakter. Med tiden hoppas vi få se stora svenska settlement äfven här ute. Denna yttersta delen af nordvästern är ofantligt rik på resurser. Det fordras blott, att idoga händer bryta upp skog och mark, och på kort tid skall här blifva ypperliga farmar. Jordmänen är ofantligt fruktbar och jämför i afkastning den bästa, som kan framvisas i östern. I La Conner t. ex. belönsa jordbrukaren med 100 bushels hafre per acre. Ej sällan har en enda acre bringat i afkastning ända upp till 160 bushels hafre.

I närheten af Bellingham finnes en mängd förträffligt land, som väntar på odlarens plog. Nög torde ys-an få anlitas till att börja med, ty

småskog och stora stubbar finnas i öfverflöd. Men har man röjt undan dessa, så återstår en jordman, kraftig nog att frambringa skördar lika förvånansväckande som de väldiga jätteträden, hvars stubbar stå kvar och vittna om en fallen storhet.

Ferndale ligger fjorton mil från Bellingham. Här ha vi många svenskar, som köpt land och reda sig förträffligt. Söndagen den 30 okt. hölls gudstjänst i mr Nelsons hem. Omkring tio familjer voro representerade. Alla voro lutheraner. Annars är den svenska befolkningen på denna plats till största delen baptister. Den sköna "Nooksack river" torde mycket bidra till. Den liknar så mycket Jordantioden.

Men vi ha svenska farmare på närmare håll än Ferndale. Endast åtta mil utom staden ha vi bland andra mr Carlson från Moline, Ill. Mrs Carlson är f. d. miss Thorsell, som var föreståndarinnan för matsalen vid Augustana College åren 1898—1900.

Vår snälla ungdomsförening är mycket bitig i sitt arbete. Den 29 okt. hade man anställt för en "basket social". Programmet bestod af ett tal af mr Oscar Neil öfver ämnet: "Kung Dollar", en deklamation af miss Ada Anderson samt trenne sånger af kören. Det hela var särdeles angenämt, oaktadt att många af de närvarande fingo korgen.

Vår kvinnoförening fortfar som vanligt att träget arbeta för församlingen. Möten hållas hvarannan vecka. Föreningen skall denna vecka sända pengar och afbetala församlingens skuld till Augustana College.

\* \* \*

*Moscow, Idaho.* Ett par öfverraskningar har nyligen förekommit inom vår församling härstädes. Några af församlingens präktiga kvinnor hade i all tysthet kommit öfverens om att samtidigt allägga ett besök hos änkan mrs Josefine Barthles strax utom stadsgränsen. Tomhända ville de ju icke komma, och så gjordes ett litet sammanskott, för hvilket köptes en omgång bordsporrlin. Med detta och nödiga förfriskningar togade man ut till mrs Barthles hem en eftermiddag. Pastorn förde den glada skarans talan. En treflig stund tillbragtes vid den kära kaffetären. Efter att hafva läst ur Guds ord och behit sade man farväl till den tacksamma husmodern.

Den andra öfverraskningen gällde mr Adrian Nelson, biträdande söndagsskolföreståndare. Man ville gifva honom en liten uppmuntran för det arbete han i sagda egenskap medlägger. På kvällen den 18 okt. samlades alltså en till omkring sextio personer, stora och små, uppgående skara vid pastorsbostället och därifrån bar det af bort till mr Nelsons nära bredvid liggande hem, hvilket togs i besittning utan vidare ceremonier. Äfven här var pastorn ta-

listman och öfverlämnade efter ett kort tal till festföremålet en subskriberad gåfva på \$31.75. Mr Nelson tackade hjärtligt för gåfvan. Också vid detta tillfälle medhades förfriskningar, hvilka man lät sig väl smaka. Efter vid en sen timma hällen gemensam aftonbön, skildes man åt glad och beläten. — Liksom af en ren slump ägde denna "surprise" rum på mr Nelsons födelsedag. Ingen visste det eller hade tänkt därpå. Först efteråt kom det i dagen. Det skedde ju således på en riktigt lämplig dag.

Församlingens pastor har enligt uppdrag nu en tid varit sysselsatt med att insamla missionsafgiften till konferensens mission och 10 centsafgiften till Augustana College. Äfven har subskriberats för att få bort församlingens rester på nämnda afgift sedan 1897. Ännu återstår ett litet belopp med nästan inga fler att subskribera ibland. Hoppas dock, att summan kommer in på något sätt.

Våra båda föreningar höllo sina möten i pastorsbostället den 2 dennes. Båda mötena voro väl besökta. Kvinnoföreningens inkomst blef \$7.50 och ungdomsföreningens \$5.15. Mötena nästa gång hållas hos mrs Mary Lendquist den 7 dec.

På tacksägelsdagen den 24 dennes hålles gudstjänst kl. 10:30 f. m. Samma dags kväll håller kvinnoföreningen synkution. Alla inbjudas hjärtligt att göra sitt bästa för att resultatet må bli det bästa möjliga. Efter försiljningen komma förfriskningar att serveras.

\* \* \*

*Troy, Idaho.* Svensk lutherska Westlala-församlingen härstädes beredde sin lärare en storartad öfverraskning lördagen den 22 sistlidne oktober. Han hade på onsdagen förut rest ut till pastor I. Andreassens församling i Bear Creek, tio mil från Troy, där Spokane-kreisen af den norska företrade kyrkan höll möte, och man väntade att han skulle infinna sig i Troy förstnämnda dag för att vid tagets inkomst möta familjen. Vid den tidpunkten var allt färdigt för öfverraskningen. Men ingen pastor kom! Han visste, att familjen nog skulle finna tak öfver hufvudet och så dröjde han, ty man hade försusamat att underrätta honom om, hvad som väntade! Emellertid, bud sändes efter honom och så kom han äntligen. Frankommen möttes han af hr Axel Olsson, som ledsagade honom in i kyrkan, hvilken var full af vänner, som i timal väntat. Hr Olsson tog till orda och förklarade på sitt värtaliga sätt ändamålet med tillställningen. Summan af talet var: "Församlingen ville bereda sin älskade lärare en liten uppmuntran i hans ofta mödosamma och maktipåliggande arbete." Så öfverlämnade han åt pastorn en hatt full med förseglade kuvert, hvilka innehöllo familjers och enskildas

gåfvor. Vid senare anställd undersökning befanns kuvertens antal vara 49, och deras sammanlagda innehåll utgjorde den vackra summan af \$52.25. Den öfverraskade tackade efter bästa förmåga för den erhållna stora gåfvan och för den kärlek och förtroende, hvarom den utgjorde ett värtaligt vittnesbörd. Därpå inbjödos alla att tillgodogöra sig de redan uppdukade rikhaltiga och välsmakande förfriskningar, hvarefter uppbrott skedde. Än en gång: innerligt tack, kära församling, för kärlek och gifmildhet! Gud lönede eder, och gifve han nåd åt den ringe tjänaren att i möjligaste mån bevisa sig värdig edert förtroende.

Äfven inom denna församling har skett insamling af missions- och skolafgifter samt rester till Augustana College med det resultat, att endast ett mycket litet belopp af de senare ännu återstår.

Concordia-föreningen har nu återtagit sin verksamhet, efter några månaders hvila. Dess första möte hölls kvällen den 22 okt. Hädanefter kommer den att hålla reguljära möten hvarannan fredagskväll.

Staden Troy har nu fått elektrisk belysning. Med all sannolikhet kommer församlingen att insätta sådan belysning i kyrkan, ehuru intet beslut har fattats därom, då detta skrifves.

Det här öfvan nämnda kreismötet af våra norska trosbröder var ett i allo godt och uppbyggligt möte. Fem af kreisens åtta präster voro tillstädes, en Hauge-synodens pastor och skrifvaren. Ett ansevärt antal medlemmar af andra orters församlingar hade infunnit sig. Vi hade glädjen få vara med under torsdagen, fredagen och större delen af lördagen den 20—22 okt. Mötet börjades på torsdags morgonen med en kort inledningspredikan af ordföranden, pastor Joci, hvarefter man öfvergick till diskussion af ämnet: "Kristi själfupoffring för församlingen och ändamålet därmed", Ef. 5: 25—27. Man vistades i kyrkan hela dagen från kl. 10 f. m. till 1/2 e. m. Detta alla tre dagarna: torsdag, fredag och lördag. Hela denna tid användes till diskussion af berörda ämne, utom sista e. m., då man diskuterade om "Nådaståndet", Rom. 5: 1, 2. Folket visade sitt intresse genom att ganska mangrant infinna sig, så att kyrkan var väl fylld hela tiden. Vundrar, om icke vårt eget folk förlorar på en jämförelse i detta hänseende! På kvällarna höllos predikningar.

\* \* \*

*Concordia.* Söndagen den 30 okt. frödes i denna församling på förmiddagen Herrens heliga nattvard. Kollekti upptogs för diakonissanstallet i Omaha. Den belöpte sig till den nästa summan af \$6.95. Proportionsvis gifva alltid — eller åtminstone i de flesta fall — de små församlingarna mera än de stora. Den-

na församling räknar blott 22 kommunikanter.

Nästa gudstjänst hålles i denna församling onsdagen den 30 dennes kl. 10:30 f. m. Alla välkomna!

\* \* \*

*Redovisning.* Med tacksamhet erkännas följande bidrag under oktober månad:

För hednamissionen:  
Bethsaida-förs., La Conner, \$ 6.20  
Första förs., Bellingham . . . 4.05

För konferensens mission:  
Första förs., Bellingham, . . . \$ 1.50  
Första förs., Vancouver, B. C. 25.00

För diakonissanstalten:  
Första förs., Clearbrook, . . . \$ 1.50  
För immigrationsmissionen i N. Y.:  
Gethsemane förs., Seattle, . . . \$ 9.25

Summa summarum \$47.50  
G. A. ANDERSON,  
Columbia-konf:s kassör.

\* \* \*

*Hockinson-pastoratet.* Församlingarna Elim, Hockinson, och Saron, Powell Valley, öfverraskade sin pastor med anledning af hans födelsedag den 13 oktober. I Hockinson var det mr Chr. Olson och mr Sven Blom, som höllo gratulationstal och öfverlämnade å församlingens vägnar en penningssumma. I Powell Valley var det mr Sven Staffanson, som den 15 okt. å församlingens vägnar och i hennes närvaro i kyrkan höll ett anslående tal och öfverlämnade en "kärlekspåse" innehållande guld och silfver, som församlingens medlemmar så frikosligt uppoffrat. Dessa församlingar äro små och deras medlemmar nybyggare och mindre benäddade. Det är en stor uppoffring för sådant folk att på detta sätt och rätt ofta uppmuntra sitt prästfolk med dylika gåfvor.

Herren löne välviljan!

\* \* \*

*Tacoma, Wash.* Det är i sanning skönt och upplifvande, ja, städfästade i tron att fira för Kristi kyrka gemensamma högtider, att känna sin enhet och sambörighet med de tröande af alla tider, att äro i minnet genomleva deras strider och segrar och fatta dessas betydelse för oss. Vi göra oss ingen annan berömmelse än den, att vi hålla före, att vi såsom luthersk kyrka hålla och bekänna det, som utgjort den kristna kyrkans tro och öfvertygelse allt sedan hennes grundläggning. Vi förkasta intet annat i kyrkan än det, som är Guds ord motstridande, därför är icke vår kyrka en sekt eller separatistisk. Vi hafva aldrig afskilt oss själfva från Kristi kyrka, utan erkänna hennes obrutna existens in till närvarande dag. Vår egen helighet och förträfflighet, framför andra, har icke varit andan till vår lutherska kyrka och utgör icke orsaken eller grunden till det, som utmärker oss såsom samfund, utan det är

skriften, Guds ord, och våra hjärtans därigenom af Guds Ande verkade och därpå grundade tro och bekännelse. Må det alltid finnas ibland oss en sann luthersk trosvisshet och ett oförskräckt bekännande däraf. Det behöfves ganska väl en sådan kraft och visshet uti denna ljuvna så kallade liberala tid. Det behöfves nu och alltid sådana klippmän och en sådan klippa, som den skriften omtalar, hvilka "helvetets portar icke skola vara öfvermäktiga." Otrons och affallets tid låter icke länge vänta på sig, utan den står redan för dörren. Den som står, se till, att han icke faller. Det gäller ock att stärka de slappa händer och sviktande knän. Låtom oss därför blifva trognare bibelläsare och läsare af luthersk uppbyggelselitteratur.

Reformations- och offerfesten, Tabitha-föreningen ombestyr, ägde rum söndagsaftonen den 30 oktober, hvarom följande stod att läsa i *Pacific Tribune*:

"Reformations- och offerfesten var i allo lyckad. Ändock vädret var lite stormigt, hade en stor skara infunnit sig till festligheten, som började kl. 7:30 på aftonen med afsjungandet af de tre första verserna af Luthers stridspsalm: "Vår Gud är oss en väldig borg." Därpå följde bibelläsning och bön af församlingens pastor. Fröken Hilma Johnson utförde sedan på sitt välkända sätt ett pianosolo. Likaså deklamerade mrs E. V. Nelson ett mycket anslående stycke: "Den gamle prästen." Fröken Elmquists tvenne solonummer voro utmärkta, särskildt det hon sjöng efter pastor Frisks reformationstal. Pastor Frisk höll reformationstal med ledning af 1 Kor. 13: 6: "Kärleken gläder sig icke öfver orättfärdigheten, men han gläder sig med sanningen", hvilket tal med spänd uppmärksamhet ahördes. Manskvartetten, bestående af hrr P. J. Johnson, Alfred Boman, Sidor Johnson och Axel Boman, fyllde väl sin plats i programmet. Mrs Sjöters violinsolo var förträffligt. Hr Gustaf Lindberg inledde sin deklamation med nödiga upplysande anmärkningar, hvarpå han tydligt och väl deklamerade stycket: "Värsipporna." Hr Lehman Wendell lät sitt instrument ljuda klart och mjukt i tempelsalen. Församlingskören sjöng ock sången: "Sänd oss ditt ljus", ganska bra. Efter ett kort offeral, eller tal för penningoffret, som Tabitha-föreningen bestämt skulle upptagas vid festen, uppmunade talaren, pastor Frisk, de församlade att komma fram och lägga sina gåfvor på det lilla hvita bordet, som för detta ändamål ställdts midt för köret. Att det icke sjungits, talats och spelats förgäfvos, och att deltagarna i festen icke saknade kärlek till församlingen och hennes verksamhet, Guds sak, visade de genom att gifva en öfvergåfva på \$62. Glad och högtidsstämning sjöng för-

samlingen sista versen af ps. 124: "Guds ord och löfte skall bestå" o. s. v. Därefter uttalades välsignelsen öfver församlingen af pastor Frisk och en hvar vände tacksam och förnöjd åter till sina hyddor."

\* \* \*

*Dorkas-föreningens fest.* Långt före den 4 nov. hade de unga damerna börjat förbereda den utmärkta "svenska nationalfesten", som firades på aftonen af nämnda dag. Redan en timma före den utsatta tiden för festens början infunno sig många, och skaran växte, till dess salen var alldeles full af folk vid programmet början. I de ädla svenska färgerna hade damerna prydt salen så smakfullt och passande. Ett vackert kulört porträtt af den aktrade och älskade monarken konung Oscar, omviradt af draperier i guld och blått, var uppställt inför publiken på en trefot, bärande den svenska fanan, medan guldkonungens Gustaf II Adolfs porträtt prydde en af väggarna, hvarest en större svensk fana anbragts.

Pastor G. A. Anderson, som var på resa till Portland, Ore., att gifva församlingen därstädes ett predikobesök, hade på undertecknads inbjudning stannat af för att öfvervara Dorkas-föreningens fest, och fick därför plats på programmet. Vi tacka så hjärtligt för det korta, men angenäma besöket. Det njutningsrika programmet utfördes väl af de i nationaldräkter klädda föreningsmedlemmarna, hvilka efter programmet slut undfägnade alla de församlade med svenska bakelser och kaffe. Det på blått papper med "guldbokstäfver" tryckta programmet hade följande lydelse:

Bibelläsning och bön, . . . . .  
 . . . . . pastor G. A. Anderson.  
Sång, "Du gamla, du friska, du fjällhöga Nord", . . . . .  
 . . . . . Dorkas-föreningen.  
Pianosolo, "Minnen från Norden"  
 . . . . . fröken Blenda Elmquist.  
Deklamation, "Sverige", . . . . .  
 . . . . . fröken Hanna Collin.  
Sång, "Liten Karin" — (svensk folksvisa)—fröknarna Ida och Bessie Wendell och Blenda Elmquist.  
Sologång, "Norrlänningens hemslängtan", frök. Thekla Anderson.  
Sång, "Sången", — Spöhr, . . . . .  
 . . . . . Dorkas-föreningen.  
Deklamation, "Olas besök på harrgöln", . . . . . fröken Hilma Johnson.  
Mandolinsolo, "Svenska folksvisor", . . . . . fröken Cecilia Collin.  
Sång, "Necken", . . . . . trio af damerna.  
Sologång, "Hvar för skall man tynga mig att sjunga", . . . . .  
 . . . . . fröken Ida Wendell.  
Pianosolo, "Södermans bröllopsmarsch", . . . . . fröken Tina Hedberg.  
Sång med solo, "Fagelns visa", —  
Söderlång, . . . . . Dorkas-föreningen.  
Sång, Vårt Land, . . . . . församlingen.



Ett kort tal, bön och välsignelsen  
.....af pastor G. A. Anderson.  
Tillkännagifvanden, pålysningar och  
tacksamhetsbetygelser af försam-  
lingens pastor.

### Gif akt!

Alla de ärade prenumeranterna,  
som ännu icke hafva insändt betal-  
ning för COLUMBIA för innevarande  
år, ombedjas härmed på det vänli-  
gaste att med första så göra! Deras  
antal är nära 100. Käre vänner, I  
önsken nog utfa edra tillgodobaf-  
vanden, och tyvärr är jag alldeles  
lik eder i det stycket! Såsom redan  
blifvit bekantgjordt, frånträder jag  
med nästa års början min befatt-  
ning som tidningens ägare och ut-  
gifvare. Pastoralkonferensen tager  
då hand om densamma. I resteran-  
de läsare, viljen I, att jag skall säga  
till de nya ägarna: Alla hafva be-  
talt till nyåret, så skynden betala  
den lilla skulden!

Beder vänligen

N. J. W. NELSON.

\* \* \*

*För respredikant.* Sedan redovis-  
ningen i augustinumret af COLUM-  
BIA har följande inkommit, hvilket  
härmed tacksamt erkännes och kvit-  
teras:

Pastor N. J. W. Nelson, . . .	\$10.00
Emil Johnson, Seattle, . . . . .	5.00
S. P. Olson, La Conner, . . . . .	5.00
Mrs Joh. Wersen, La Conner, . . .	5.00
G. E. Wersen, La Conner, . . . . .	5.00

Summa \$30.00

Förut redovisadt, . . . . . \$712.17

Summa till den 1 nov. 1904 \$742.17

MARTIN L. LARSON.

\* \* \*

*Följande bidrag erkännes med  
tacksamhet:*

I. Under juli månad:

Från 1:sta förs. i Vancouver, konferensens mission . . . . .	\$25.00
Från Saron-förs., Powell Val- ley, hednissionen . . . . .	5.00
Från do, konferensens referat . . . . .	1.61

Summa \$31.61

II. Under augusti:

Från Gethsemane, Seattle, Wash., hednissionen . . . . .	49.60
Från do, konferensens referat . . . . .	6.66
Från Zions, Moscow, Idaho, konferensens referat . . . . .	2.37
Från Cordelia, Lenville, Ida., konferensens referat . . . . .	1.40
Från Westdala, Troy, Idaho, konferensens referat . . . . .	2.80
Från Coos Bay, Marshfield, Ore, konferensens referat . . . . .	2.50
Från Bethsaida, La Conner, Wash., konferensens referat . . . . .	2.00
Från do, understöds-kassan . . . . .	5.55

Summa \$72.88

III. Under september:	
Från Immanuel, Portland, Ore., referat . . . . .	4.35
Från Första, Astoria, Ore., referat . . . . .	2.50
Från Sunne, McNeil Island, referat . . . . .	.65
Från Första, Astoria, Oregon, diakonissanstalten . . . . .	3.75
Från Gethsemane, Seattle, kyrkbygget i Alaska, . . . . .	18.40
Från do, diakonissanstalten . . . . .	9.75
Från Bethsaida, La Conner, diakonissanstalten . . . . .	22.85
Från Valley, Gooseberry, Ore., diakonissanstalten . . . . .	3.85
Från do, understöds-kassan . . . . .	5.00
Från Zions, Moscow, Idaho, diakonissanstalten . . . . .	7.85
Från Westdala, Troy, Idaho, diakonissanstalten . . . . .	10.00
Från Immanuel, Portland, konferensens mission . . . . .	3.40

Summa \$92.35

Summa summarum \$196.87

### Litteratur.

Från Augustana Book Concern ha  
vi haft nöjet mottaga för annäl-  
ning nedanstående litterära alster:

*Svensk-amerikaverna.* Deras ma-  
teriella och andliga sträfvanden.  
Med 360 porträtt och illustrationer.  
Anteckningar från en resa i Ameri-  
ka, företagen med understöd af  
svenska staten, af dr Carl Sundbeck.  
Elegant klotband \$1.75.

För ett par år sedan företog dr  
Carl Sundbeck en resa genom vårt  
land för att studera svensk-ameri-  
kanska förhållanden. Därunder be-  
sökte han många af de större svenska  
kolonierna från Atlanten till Stilla  
hafvet. Äfven reste han genom de  
britiska besittningarna i norr. Och  
icke hälsade han blott flyktigt på,  
utan stannade länge nog på de sär-  
skilda orterna för att nägorlunda  
grundligt lära känna våra förhållan-  
den. Han besökte våra läroanstal-  
ter; undersökte vårt folks ställning  
i fabriksstäderna; reste omkring  
bland våra farmare; skärskådade  
vårt kyrkliga lif och besökte synodal-  
mötet i Ishpeming, Mich. Uppen-  
barligen reste han med vidöppna  
ögon, synes vara fullt opartisk och  
ger ett oförbehållsamt erkännande åt  
vårt kulturarbete. Han har ock för-  
mågan att på ett fångslande sätt  
framställa sina iakttagelser. Den fö-  
religgande boken läser man därför  
med stigande intresse och har myc-  
ket svårt vid att lägga den åsido,  
förrän man genomläst den. Finge  
denna bok stor spridning i Syerige,  
skulle den säkert för många tjäna  
som en verklig "ögonöppnare", så  
framt den blefve trodd.

Boken innehåller 480 sidor och är  
riktigen försedd med bilder af scen-  
erier, landskap, hus, personer m. m.,  
många af dessa från porträtter tagna  
af författaren. Den är vackert in-

bunden, och den typografiska utstyr-  
seln lämnar intet öfrigt att önska.  
Väl värd sitt pris och värd att äga,  
bör den finna vidsträckt spridning.

*Program för söndagsskolans jul-  
fester.* H. Pris per ex. 5 cents, 25  
ex. 75 cents, 50 ex. \$1.50, 100 ex.  
\$2.50 netto.

*Söndagsskolans julfok.* Tionde  
häftet. Innehåller deklamationer  
och dialoger samt musik. Pris 15  
cents.

Båda dessa äro, som en hvar för-  
står, afsedda att tjäna som en hjälp-  
reda vid söndagsskolans julfester och  
bör såsom sådana hälsas välkomna  
af vederbörande söndagsskolföre-  
ståndare, ty det är ingalunda en lätt  
sak att utan dylik hjälp få ihop ett  
passande program för ifrågavarande  
betydelsefulla festligheter.

November-numret af tidskriften  
*Ungdomsöarna* har utkommit med  
ett som vanligt intressant och gelli-  
get innehåll och försedd med talrika  
illustrationer. Denna värdefulla tid-  
skrifts årspris är blott \$1.00.

Alla här ofvan anmälda arbeten  
rekvireras hos

AUGUSTANA BOOK CONCERN.

Rock Island, Ill.

### Sådd och skörd.

Ung och barnslig var hon, liten  
och obetydlig var hon också, men ett  
varmt hjärta hade hon och en varm  
brinnande kärlek till alla värlösa,  
små och svaga, som hon träffade på.  
Maria hette hon, och en Maria var  
hon, en sådan, som ingenting bättre  
visste än att sitta vid sin Mästares  
fötter och lyssna till hans ord.

För första gången utflugen från  
sitt lilla hem hade hon nyligen kom-  
mit till Ekeberga, en stor vacker  
egendom i Östergötland, som lära-  
rinna för brukspatron Rumes barn.

Det var en bra plats. Hon kände  
det från början, här skulle hon kom-  
ma att trivas. Ett litet vackert  
rum hade hon fått. Hon satt där  
just och skref till Ester Hedvall,  
sin käraste vän.

— Septembersolen lyser hitin  
just nu, skref hon, kvällen är så  
fridfull, och härifrån mitt fönster  
har jag utsikt långt utåt Bråviken.

Jag önskar, att du, min Esse, vo-  
re här med och finge njuta af allt  
fagert, mitt äga nu ser. Naturen  
här är mycket vacker; ett godt hem  
tycks jag ha kommit till också.

Brukspatron och hans fru äro så  
rara och vänliga, två präktiga poj-  
kar har jag att läsa med, och så  
skall jag ha litet tillsyn öfver Eva,  
femåringen. Hon är ett ovanligt  
älskligt barn. Man tycker, att hon  
för med sig en fläkt af vår och sol-  
sken, hvart hon kommer. Det är  
mina roligaste stunder, när jag får  
språka med henne.

Den lilla tafflan, som du gaf mig,  
när jag reste, "Jesus välsignar bar-  
nen", den tycker Eva så mycket om.

Hon tröttnar ej att betrakta den. En dag, när hon länge stått och sett på den, började hon gråta, och, när jag frågade hvarför, så svarade hon: "Jo, jag ville så gärna vara det lilla barnet i Jesu famn!"

Också jag älskar din tafla mycket. När jag ser på den, kommer det öfver mig en så underlig längtan efter att få göra något för de små. Här finns det godt om barn, fattiga, värnlösa små, sådana som du och jag älska.

En söndagsafton, när Eva och jag voro ute, träffade vi på en skara småflickor, som lekte i skogen, och vi språkade litet med dem.

"Ha ni ingen söndagsskola att gå till?" frågade jag.

"Hvad är det för skola?" undrade en af dem.

"Ett ställe, där man talar och sjunger om Jesus och beder till honom."

Nej, någon sådan hade de inte.

Lilla Eva gick så tankfull på hemvägen, och till slut sade hon:

"Tror inte tant, att vi få en söndagsskola, om vi bedja Gud om en?"

Och när jag svarade: talade om honom, som tog barnen upp i sin famn, och som ännu älskar och vill frälsa alla små.

När Eva gick, sade hon: "Tant, vill du inte tala om för rättar'ns flickor och alla de andra barnen, att Jesus älskar dem också?"

"Jag vet inte, lilla Eva", svarade Maria sakta. — — — Men hvem var det, som sade: "*Låten barnen komma till mig och förmenen dem icke, ty sådana hörer Guds rike till?*"

Den kvällen bad Maria länge och innerligt, bad om vishet och ledning. Och, när hon reste sig från bönen, då visste hon, att hon *ville*. Ja, hon *ville*, "tala om för rättar'ns flickor och alla de andra barnen, att Jesus älskade dem också." — —

Så kom det sig, att där började samlas en liten skara gossar och flickor.

"Jo, det tror jag nog," riktigt strålade hennes ansikte, och hon sade:

"Då skall jag börja redan i kväll!"

Jag vet inte, hvarför just i det samma några ord kommo för mig ur en liten sång, som du brukar sjunga:

När din röst ej till de stora,  
gläd dig, om den när de små!  
Säg till hvar och en af dessa  
Jesus dog för dig också!

Nu hör jag Evas steg i trappan, hon kommer nog hit, och då hinna jag ej språka med dig längre — —

"Håller tant på att skriva?" — lilla Eva såg ganska besviken ut, när hon fann sin tant upptagen — "då får jag väl inte vara här?"

"Jo, kom du hiten", sade Maria, "och tala om, hvad du vill."

"Jag bara undrade, om tant ville berätta nu."

"Hvad då?"

"Om Jesus och barnen på taflan, som tant lofvade i går."

"Ja, det ville Maria gärna."

Länge sutto de där, de båda, och kör i skolhuset vid skogskanten om söndagarna. Där fick hon språka och sjunga med dem, Maria. Hur kärt det var för henne detta att få föda några af Herdens små lamn!

Inte var det alltid i Marias skola så, som hon skulle ha önskat, nog hade hon sorgemönnen, och nog fick hon ofta kännas vid, hur oduglig hon var till detta arbete, men i stort sedt hvilade däröfver något underligt, något ljusst och varmt, och det blef ofta för Maria själf oförgätliga stunder, dessa söndagsaftnar i det lilla skolhuset.

Och lilla Eva, hon var solstrålen i söndagsskolan. Maria tyckte ofta, att barnen lärde mycket mer och hade större välsignelse af Eva, än af henne själf, och kanske var det så.

Nära tre år hade gått, sedan Maria kom till Ekeberga. Det var i juni en kväll. Maria satt på sin älsklingsplats ute i parken och betraktade den ljusa taflan där framme: skogen och Bråviken i aftonglans. Kunde det vara sista kvällen? I morgon skulle hon alltså vara långt borta från denna plats!

Ja, Maria skulle resa. Hon behöfdes ej längre här nu. Gossarna skulle i höst till staden i skola, och lilla Eva — aek, hon behöfde ej heller sin kära tant mera!

För ett år sedan, när skarlakansfebern gått i trakten, hade den också kommit till Ekeberga, och där hade liten Eva länge sväfvat mellan lif och död. Marias tafla med Jesus och barnen hade hängt på väggen vid hennes säng.

"Ser tant", brukade hon säga, "det blir alltid bättre, när jag ser på taflan, för då kännas det alldeles, som om jag vore det lilla barnet i Jesu famn."

Och så en dag hade hemmet *därnere* blifvit så tyst och ödsligt och tomt, men pärleportarna till hemmet *däruppe* hade låtit sig upp för lilla Eva. Hon hade gått att för evigt hvila i Jesu famn. —

Maria kunde ej komma ihåg Eva, utan att på samma gång tänka på sin söndagsskola. Hvad det var svårt för henne att lämna den! Skulle det vara förgäflves alltsammans?

De lifsfrön, hon sätt och som börjat spira i barnahjärtan, skulle kanske kväflas och dö af brist på näring. Det hade kostat Maria många tårar att tänka på afskedet från söndagsskolbarnen, men, när de sist varit tillsammans och hon bedt med dem, hade hon blifvit så lätt om hjärtat. Det fanns ju *en* att lämna dem åt, en som var *mäktig*

*att bevara*. Till honom ville hon bära fram dem på bönens armar.

Visst var det i svaghet hon sätt sin säd, men Gud var så god — nog kunde han gifva växten.

\* \*

Tryggare kan ingen vara  
än Guds lilla barnaskara;  
stjärnan ej på himlafästet,  
fågeln ej i kända nästet.

Sången ljöd så frisk och varm i aftonens stillhet. Det var söndagsskolfest i en ärlig skogsbacke vid Lindesnäs. En stor skara barn och många äldre voro samlade därute.

Nu skulle en af lärarinnorna tala.

"Hvem är hon?" frågade en ung kvinna, som tillsammans med ett par andra satt litet afsides. "Jag vet ej, hvarför jag särskildt fäst mig vid henne hela aftonen."

"Det är en ung flicka från Ekeberga i Östergötland, hon har tjänst hos fru M. på godset och är en älsklig kristen."

"Från Ekeberga? Där hade jag min första söndagsskola för sexton år sedan", — det glittrade till i den unga kvinnans ögon.

"Har du varit där?" När allt kommer omkring, kanske det är ett af dina egna söndagsskolbarn, Maria!"

Tyst nu började hon. — — Det var intet långt "tal" hon höll. Endast några enkla, varma ord öfver Jesu maning:

"*Kommen till mig i alle — jag vill gifva eder ro*. Det ordet var sagdt äfven till barnen, Jesus ville gifva ro äfven åt dem. Han hade ju själf sagt, att han ville barnen skulle komma."

"Vet ni", sade hon slutligen, "när jag var liten och gick i söndagsskolan, sade vår lärarinna en gång till oss:

"Tänk så här du, liten: det är just *mig*, som Jesus längtar efter, det är *mig* han vill taga i sin famn, *mig* vill han välsigna, till *mig* säger han: *Guds rike hör dig till*. Säg så till dig själf och tro det!"

Det var mer än en af oss, som började tänka på det där, och hur vi tänkte, blef det alltmera sant för oss. Också jag trodde, att det var *mig* Jesus menat, när han sagt: *Kom till mig!* och då tänkte han ljus i mitt hjärta, ett ljus, som aldrig slocknat." — — —

Med stigande rörelse hade Maria hört på. Hon förstod det alltsammans. Det *var* en af hennes egna söndagsskolflickor, det var lilla Karin i grindstugan, som stod där framme.

— — — Det var rörande att se lilla Karins glädje, när hon kände igen sin gamla lärarinna.

De gingo inåt skogen, de båda, för att få vara ostörda. Maria ville veta så mycket! Och Karin, hon berättade om hur Jesus varit hennes allt, hur han bevarat henne alla

dessa är: hon talade om flera af kamraterna, som hört honom till sedan barndomen:

Allt se'n den tiden, då vi hade söndagsskolan, sade hon.

Så hade deras lärarinns arbete bland dem burit frukt, och ofta hade de med tacksamhet tänkt på henne.

— Och i Marias hjärta blef det så underligt varmt, hon fattade lilla Karins hand och sade:

*"Det är Gud, som gjort det!"*  
NINNI i D. U. T.

### Teatrar.

Hvad äro teatrar och världens förlusteställen? Fråga den döende synderskan, och hon skall svara dig: "Teatern blef mitt fördärf, där mötte jag min kropp och min själs fördärfvare."

Hvad äro teatrar? Fråga den gråhåriga modern där, som med sorgsen blick och nedslaget utseende vandrar gatan framåt. Hon hade en gång en frisk, blögd gosse. Han var sin moders stolthet, sin faders glädje — ända tills han gick på teatern. Då blef hemmet öfvergifvet, och gossen blef lättsinnig och utsväfvande, en skamfläck för hem och föräldrar. Öfver hvarje teater borde stå skrifvet med stora bokstäfver: "Detta är genaste vägen till helvetet." *Banerel.*

## The First National Bank of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Särskild uppmärksamhet ägnas växlar till utlandets alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.  
Warren Truitt, v. Pres. E. L. Jackson, bitr. kassör.

## Spotswood & Veatch Brokers

Real Estate, Insurance  
Loans & Rentals

MOSCOW - - - - - IDAHO

The Old Firm at the Old Stand Still!

—LEADS IN—

HARDWARE and GROCERIES.

## Moscow Hardware Co MOSCOW, IDAHO.

*C. V. Delapine, M. D.*

Physician and Surgeon

Office over Towner Drug Store,

MOSCOW, IDAHO.

## Madison Lumber Co.

—DEALERS IN—

## Lumber, Wood & Coal

MOSCOW, IDAHO.

# Ett gyllene investment

**I**NSÄTT edra penningar där de äro säkrare än i en bank och där de skola bringa eder mycket stora vinster i form af dividender för en tid af minst 100 år. Aktier i

## "The Lucania Transportation, Tunnel, Mining & Drainage Co.

af Colorado skola göra detta. Detta bolag erbjuder en underbar förening af i sanning stora tillfällen och det kommer att förtjäna millioner för sina aktieägare. Dess kontor i östern för försäljning af aktier är beläget i



Lucania Tunneln.

4514 Water street, Wheeling, W. Va.

Skrif till detta kontor genast och försäkra eder om aktier innan priset stegras. Några hundra dollars insatta nu skola tillföra eder en vacker inkomst för lifvet.



Portalen till Lucania Tunneln visande älven den nuvarande smedjan och kraftstationen, som ägas af bolaget.

"COLUMBIAS" spalter äro icke öppna för annonsering af humbug och blifrik-fört företag. För denna orsaks skull voro vi mycket försiktiga vid införandet af ovanstående annons. Vi tillskrefvo några pålitliga personer i Colorado, hvilka emedan de äro på platsen böra kända till Lucania-företaget och dess styrelse. De erhållna svaren voro högligen tillfredsställande. Företaget visorvas kraftigt af alla vi tillskrefvo, och likaså af en bok, som nyligen utgifvits just för att varna publiken för bedrägliga företag. Från allt hvad vi kunnat finna är företaget sådant, som annonsen säger det vara, och kanske bättre. Den kända om vi äga om bolagets representant i östern, herr L. G. Grey, ger oss anledning tro honom vara en fullkomligt ärlig och skicklig gentleman.

Vårt råd är: **Undersök först och handla sedan.**

COLUMBIAS BEHÖFVARE

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

## Fotografier

—BESÖK—

H. ERICHSON  
MOSCOW, IDAHO.

## J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - - IDAHO.

## Olson & Johnson

Möbel- och  
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.  
Troy, Idaho.

## L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,  
Stationery, School and Office Supplies, etc.,  
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

## DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North  
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

## Moscow Nurseries

Home Grown Fruit Trees Are the Best.

We have the finest lot of trees ever grown.

Send in your orders by mail.

MOSCOW NURSERIES,

F. L. WHITE, PROP. Moscow, IDAHO

H. P. EGGAN,

## Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

## THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted,"

at the

## Moscow Steam Laundry

## Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO.'S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,  
Moscow, Idaho.

## SVENSK SKOHNDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

## Will E. Wallace

JUVELERARE och

.... OPTIKUS ....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

## Third St. Market

Fresh and Salt Meats  
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

## T. TOBIASON

DEALING IN

## Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

## CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

## Candies, Ice Cream and Soft Drinks

MOSCOW, IDAHO.

## HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl sorterad

## Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färdkött och fjäderfä.

## R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och bese mitt nya lager af svenska och norska Böcker, Biblar och Testamenten.

Moscow, Idaho.

## E. C. Lloyd,

Carriages, Buggies and Saddle Horses

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho

## OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,  
Hattar, Herrekiperings-artiklar och  
Grocerier.

TROY, - - - IDAHO

## O. A. LENDE

## Skandinavisk Advokat

Praktiserar vid alla domstolar.

Allt arbete utföres prompt och noggrant. Moscow, IDAHO

## GRICE & SON

Furniture

Öpp. Moscow Hotel. Moscow, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste,  
och det är hvad ni får  
hos

## Geo. Creighton,

parti- och minurhandlare med  
Tyger, Skor och  
Kläder.

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - - IDAHO

## COLLINS & SHERER

Hardware and Plumbing

205 Main Street

MOSCOW, IDAHO.

## Adolph Kulhanek

Skomakare

Main Street. - Moscow, Idaho

## D. H. HOLMAN

DENTIST

Teeth extracted without pain by use of local anesthetics. No hypodermic needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

## HEARD & HUMPHREY

Grocerihandel

MOSCOW, IDAHO.

Augustana och Augustana Journal  
kostar endast \$2.00 pr år.

Issued the 15th every month  
by Lutheran Augustana Book Concern,  
Rock Island Ill.